

برنامه راهبردی تحول در نظام اداری در سال 1377 توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور تدوین گردید. اجزای این برنامه که بر اساس مطالعات شناخت وضع موجود تدوین گردیده است، شامل چشم انداز کلی، ارزشها، اصول و مبانی، اهداف، راهبردها و سیاستهای اجرایی تحول در نظام اداری کشور است، که در ذیل به شرح آنها می پردازیم.

(1) چشم انداز کلی نظام اداری

در این برنامه، چشم انداز کلی نظام اداری کشورمان به شرح ذیل تدوین شده است:

- در ماهیت، اسلامی
- در نگرش، مردمی
- در ساختار، علمی
- در رفتار، مشارکت جو
- در عملکرد، پاسخگو
- در نتیجه، بهره ور

این نظام، جمهوری اسلامی ایران را در جهت تحقق اهداف سیاسی، اقتصادی و اجتماعی خود هدایت خواهد کرد.

(2) ارزشها، اصول و مبانی حاکم بر نظام اداری

ارزشها، اصول و مبانی حاکم بر نظام اداری که در اجرای برنامه تحول اداری مورد نظر قرار گرفته است، عبارتند از:

- حاکمیت ارزش‌های اسلامی و مردم‌گرایی در اصلاح نظام اداری.
- حاکمیت قانون بر کلیه شئون نظام.
- توجه به امنیت، وحدت ملی و تمامیت ارضی در جریان اصلاح نظام.
- تعمیم عدالت اداری و پرهیز از هرگونه تعیض.
- حفظ کرامت و تأمین معیشت کارکنان دولت.
- تقدم منافع عمومی بر مصالح سازمانی در تصمیمات نظام اداری.
- حاکمیت شایسته سالاری بر اساس صلاحیت، تعهد، دانش و مهارت.
- مشارکت فراگیر مردم در اداره امور.
- توزیع مناسب قدرت بین دولت، مردم و نهادهای مدنی با تأکید بر تمرکز زدایی در اجرا.
- تحول گرا بودن و اعتقاد به اصل عدم قطعیت در نظام اداری.
- اداره امور مبتنی بر عقلانیت اقتصادی و عقلانیت علمی.
- بهره‌گیری از مشارکت و خرد جمعی در تصمیم‌گیری، اجرا و نظارت.
- مسئولیت پذیر و پاسخگو بودن بودن نظام اداری.
- عنایت به صحت، دقت، سرعت و کیفیت قابل رفاقت با معیارهای جهانی در ارائه خدمات اداری.

(3) اهداف برنامه تحول در نظام اداری کشور

اهداف برنامه تحول در نظام اداری کشور عبارت است از:

- ایجاد نظام اداری و مدیریت کارآمد، مقندر و پاسخگو.
- تأمین و گسترش عدالت در نظام اداری.
- تأمین ثابت، امنیت و نهادینه کردن قانون در نظام اداری.
- توسعه معنوی روابط دولت و مردم.
- ارتقاء رضایمندی ارباب رجوع و توسعه خدمت رسانی مشفقاره.
- ایجاد محیط مناسب برای رشد کرامات انسانی و فضایل اخلاقی در نظام اداری.

(4) راهبردهای برنامه تحول در نظام اداری کشور

براساس تجزیه و تحلیل نتایج مطالعات شناخت وضع موجود و وضع موجود در نظام اداری، راهبردهای تحول نظام اداری در دو سطح دسته بندی گردیده اند :

- الف) راهبردهای کلان که بیانگر راهکار کلی برای دستیابی به نظام اداری مطلوب و چشم انداز آینده هستند.
- ب) راهبردهای خرد که بیانگر راهکارهای مشخص و ملموس بوده و تحقق آنها منجر به تولید چشم انداز مبی گردد و هر یک از آنها برای دستیابی به یک راهبرد کلان است.

4-1) راهبردهای کلان :

- الف) توسعه مشارکت قانونمند مردم در تصمیم سازی، تصمیم‌گیری و اجرا.
- ب) نهادینه کردن پاسخگویی در روابط دولت و مردم.
- ج) مهندسی مجدد ساختارها و استانداردهای اداری با عنایت به اهداف توسعه ملی.
- ت) نهادینه کردن عدالت و شایسته سالاری در نظامهای اداری و نگرش مدیران و توسعه منابع انسانی.
- ث) فراگیر کردن فن آوری اطلاعات و مدیریت مناسب و هماهنگ با تغییرات جهانی.
- ج) اقتصادی کردن فعالیت ها و خدمات دولتی متکی بر درآمدهای غیر نفتی.

4-2) راهبردهای خرد :

الف) توسعه مشارکت فانونمند مردم در تصمیم سازی، تصمیم گیری و اجرا

- به حداقل رساندن مداخله دولت در انجام امور.
- ترویج نظامهای مشارکت مردمی(تشکل های صنفي-تخصصي) در روند تصمیم گیری، اجرا و اصلاح نظام اداری.
- جلب مشارکت محافل علمی در تصمیم گیری کاربردی در نظام اداری.
- ارتقای میزان مشارکت شوراهای اداری در تصمیم گیری و اداره امور.

ب) نهادینه کردن پاسخگویی در روابط دولت و مردم

- پاسخگو کردن نظام اداری با بهره گیری از تشکل های صنفي مردمی و تخصصی(اطلاع رسانی، گزارش دهنده وارتقای طرفیتهای حقوقی حمایت از شهروندان).
- توسعه اخلاق اداری مبتنی بر ارزشها دینی و ملي.
- جبران خسارات ناشی از اهمال کارمندان یا سوء عملکرد سازمان بر اساس تشخیص مراجع ذیصلاح.

پ) مهندسی مجدد ساختارها و استانداردهای اداری معطوف به اهداف توسعه

- متناسب سازی الگوهای ساختار سازمانی با نوع وظایف دستگاهها.
- استقرار نظامهای مکانیزه تصمیم ساز در سازمانها و تقویض اختیار تصمیم گیری اجرایی به سطوح پائین تر مدیریت.
- فراگیر کردن استقرار سیستمهای مدیریت کیفیت.
- بهره گیری از جدیدترین و مناسب ترین فناوریهای جهانی در اداره مراکز علمی.

ت) نهادینه کردن عدالت و شایسته سالاری در نظامهای اداری، نگرش مدیران و توسعه منابع انسانی

- برقراری عدالت اداری و استقرار نظام شایسته سالاری(با تأکید بر تعهد، تخصص، باورهای علمی، دانش مدیریت و شناخت از موضوع).
- ایجاد و توسعه آموزش های حرفه ای و تخصصی.
- آشنا سازی منظم و مستمر مدیران و تصمیم سازان با تحولات پرشتاب جهانی.
- فراگیر کردن آموزشها حین خدمت برای ارتقای بینش، اخلاق اداری، دانش و مهارت منابع انسانی و توسعه ادبیات مشترک در نظام اداری.
- منطقی کردن نظام حقوق و دستمزد براساس اصول تأمین حداقل زندگی و کارایی متناسب با بازار کار.
- ساماندهی استفاده از متخصصان داخلی و خارجی(به خصوص ایرانیان خارج از کشور).

ث) فراگیر کردن فن آوری اطلاعات و مدیریت مناسب و هماهنگ با تغییرات جهانی

- بکارگیری فن آوری مدیریت اطلاعات و ارتباطات.
- خودکار سازی و شبکه ای کردن فعالیت های اداری و خدمات دولتی.
- بهره گیری از آخرين و مناسب ترین تجربیات و فناوریهای جهانی.

ج) اقتصادی کردن فعالیتها و خدمات دولتی مبتنی بر درآمدهای غیرنفتی

- انتساب خدمات دولتی با شاخص های مبتنی بر الگوهای مصرف در نظام اداری کشورهای مشابه با اقتصاد غیر نفتی.
- استقرار نظامهای ارتقای بهره وری در دستگاه های ملي.
- به حداقل رساندن هزینه ها و مصارف در دستگاههای دولتی.
- سوق دادن تأمین هزینه های مربوط به فعالیتهاي نظام اداری از محل درآمدهای غیر نفتی.

۵) سیاستهای اجرایی برنامه تحول در نظام اداری کشور

سیاست ها و جهت گیری های برنامه تحول در نظام اداری کشور در ارتباط با نحوه اجرای هر یک از برنامه های هفتگانه تحول اداری، به شرح زیر تدوین گردیده است:

۵-۱) سیاست های اجرایی برنامه منطقی نمودن اندازه دولت:

- دولت باید وظایف حاکمیتی را در سطح کیفی مطلوب، به نحو کارآمد و اثر بخش انجام دهد.
- وظایف مربوط به تصدی های اجتماعی دولت به سه طریق زیر انجام شود :

(الف) توسعه فعالیت بخش های غیردولتی با استفاده از حمایت و یارانه های دولتی.

ب) پرداخت هزینه سرانه از بودجه دولت به هیأت های امنی ایندی غیردولتی مورد تأیید دستگاههای مربوط به منظور انجام وظایف اعمال تصدی با نظارت و هدایت دولت نظیر مدارس، مراکز درمانی، مراکز توان بخشی و دانشگاهها.

ج) ایجاد و اداره مستقیم واحدهای مربوط در بخش ها و مناطقی که امکان اجرای دو بند فوق الذکر وجود ندارد.

- وظایف اعمال تصدی های اقتصادی با استفاده از روشهای خصوصی سازی به بخش غیردولتی واگذار گردد و سازوکارهای لازم برای نظارت بر حسن اجرای امور، پس از واگذاری به بخش غیردولتی، پیش بینی شود.

- برای انجام خدمات زیربنایی و اجرای طرح های عمرانی که الزاماً باید توسط دولت انجام شود، نظیر ساخت و احداث راه ها، سدها، فرودگاهها و ساختمان های اداری، با استفاده از روش قیمت تمام شده و مناقصه گلوبال(Global) و از طریق بخش غیردولتی اقدام شود.

- نیروی انسانی دستگاههای مسئول اعمال حاکمیت و واحدهای ستادی بخش تصدی های اجتماعی و اقتصادی(مذکور در ماده 64 قانون برنامه سوم توسعه کارمند دولت تلقی می گردد و مقررات دولتی بر این گروه از مستخدمان حاکم است.

- نیروی انسانی بخش تصدی های اجتماعی که با برداخت سرانه با یارانه از طریق دولت اداره می شوند، مشمول قانون کار و نظام تأمین اجتماعی بوده و در جذب و نگهداری، شرایط احراز و نظایر آن، از حداقل های مورد نظر دولت تبعیت می کنند و سایر اختیارات اداری و استخدامی به طور کامل به عهده هیأت های امنی اداره کننده این بخشها، است.

- امور مردم در شهرها، بخشها و روستاهای حتی الامکان، به تشکیلات کلان دوستگاههای مسؤول اعمال حاکمیت، از قواعد و ضوابط پیش بینی شده تبعیت خواهند نمود و از تأیید و تصویب تشکیلات خارج از ضوابط مذکور، خودداری شود.

2- سیاستهای اجرایی برنامه تحول در ساختارهای تشکیلاتی دولت:

2-1- تشکیلات کلان دولت، براساس سیاستهای مروجه مورد تجدیدنظر اساسی قرار گیرد.

2-2- ساختار تشکیلات دستگاههای مسؤول اعمال حاکمیت، از قواعد و ضوابط پیش بینی شده تبعیت خواهند نمود و از تأیید و تصویب تشکیلات خارج از ضوابط مذکور، خودداری شود.

2-3- به منظور ایجاد انسجام و یکارچگی در ساختار بخش دولتی و کاهش ناهماهنگی ها و برقراری نظم، تعداد پستهای مدیریتی به حداقل ممکن کاهش یابد و توسعه تشکیلات دولتی با محدودیت و اعمال نظارت های لازم همراه شود.

2-4- آن دسته از وظایفی که الزاماً باید به صورت ملی انجام شود، قانونمند و مشخص گردد و انجام آنها به دستگاههای ملی محول شود. همچنین، آن دسته از وظایفی که جزو وظایف منطقه ای و محلی است، باید با اعطای اختیارات لازم به مقامات محلی واگذار شود و اختیارات لازم درخصوص تصمیم گیری، اجرا و تخصیص منابع به اینگونه مقامات داده شود.

2-5- برای پاسخگویی مقامات محلی در قبال مجلس شورای اسلامی، سازوکارهای مناسب در حدود اختیارات محوله، پیش بینی شود.

2-6- شوراهای و مراجع متعدد تصمیم گیری ساماندهی و محدود گردد و متقابلاً اختیار لازم برای اتخاذ تصمیم، به هیأت وزیران و کمیسیون های دولت واگذار شود.

2-7- امور هر وزارت خانه در سطح استان، شهرستان و بخش حتی الامکان در یک واحد سازمانی انجام پذیرد و از ایجاد سازمانهای متعدد استانی، شهرستانی و نظایر آن، اجتناب شود.

2-8- وظایف دولت در روستاهای دهستانی داشته باشد در حدود انتخابات ملی انتخاباتی و خدمات بهداشتی و درمانی).

2-9- تعداد واحدهای سازمانی خارج از کشور محدود گردیده و تحت نظارت و با هماهنگی نمایندگی های وزارت امور خارجه فعالیت نمایند. هرگونه توسعه در این خصوص، با اخذ مجوز از دولت امکان پذیر می باشد.

3- سیاستهای اجرایی برنامه تحول در نظام های مدیریتی:

3-1- برای منطقی نمودن مدت تصدی مدیران در یک سمت، تدبیر لازم اتخاذ شود و در موارد ضروري، اصل ثبات مدیریتی رعایت گردد.

3-2- به منظور ارتقای سطح کیفیت مدیریت در دستگاههای دولتی و پرهیز از روشهای انتخاب محدود و بسته، تدبیر لازم برای ایجاد رفاقت منطقی در تصدی پستهای مدیریت پیش بینی گردد و برای ثبت و مستندسازی تجربیات، موفقیت ها و نقاط ضعف و قوت مدیران کارنامه عملکرد تهیه شود.

3-3- هریک از دستگاه های اجرایی باید از نظر میزان موفقیت در اجرای برنامه ها، کارآیی، جلب رضایت مردم و ارباب رحوع، سطح کیفیت محصولات(کالاهای و خدمات) براساس شاخص ها و الزامات تعریف شده، مورد ارزیابی و رتبه بندی قرار گیرند و در این خصوص گزارش های سالانه تهیه و تنظیم و به دولت و جامعه ارائه شود.

3-4- میزان موفقیت کل نظام اداری کشور، براساس شاخصهای کلان و اساسی، باید به طور منظم ارزیابی و گزارش لازم تهیه و به دولت ارائه شود.

3-5- نظام های مدیریتی مناسب و حدید برای جایگزین نمودن روش های مورد عمل در اداره امور اجرائی کشور، به ویژه در بخش های مهم نظیر آموزش و پرورش، بهداشت و درمان، کشاورزی، راه و ترابری، دفاع و قضایی، طرح ریزی و به دولت پیشنهاد گردد.

4- سیاستهای اجرایی برنامه تحول در نظام های استخدامی:

4-1- مقررات استخدامی بر اساس انتخاب اصلاح و روپرداز حذف قطعی استخدام های خارج از فضای رفاقتی، مورد تجدیدنظر اساسی قرار گیرد.

4-2- مقررات استخدامی متنوع باید در نظام اداری کشور حذف و اینگونه مقررات به دو نوع مقررات دائم و موقت منحصر و محدود گردد.

4-3- استخدام های دائمی کاهش یابد و صرفاً به مشاغل حساس و خاص که ماهیتاً باید به صورت دائمی انجام پذیرد، محدود شود. مقررات استخدامی باید از قرارداد یک طرفه و سی ساله به تهدیدات دوجانبه(دولت و کارمند) تبدیل گردد و زمان های متنوع کمتر از 30 سال جایگزین شود.

4-4- در مواردی که فعالیت ها بر اساس قیمت تمام شده انجام می گردد و هزینه مبنای کنترل دستگاهها است، اختیارات استخدامی بیشتری، با رعایت ضوابط به دستگاههای دولتی تفویض شود تا رأساً نسبت به امور مدیریتی اتخاذ تصمیم نمایند.

4-5- با کاهش اندازه دولت، حقوق، مزايا و جبران خدمت مکفی برای کارکنان دولت برقرار شود.

4-6- برداخت بخشی از مزایای کارکنان دولت در اختیار مدیران قرار گیرد تا بر اساس شاخصهای ارزیابی عملکرد، برداخت ها انجام پذیرد و جلب رضایت مردم جزء لاینفک اصول برداخت قرار گیرد.

4-7- به منظور کاهش چسبندگی شاغلین در حوزه تأمین اجتماعی، مقررات یکسان وضع گردد و جایگاهی بین بخش دولتی و غیردولتی امکان پذیر گردد.

4-8- مفهوم بازنیستگی از نظر سن واقعیت باید و به حقوق و مستمری بازنیستگان رسیدگی مؤکد شود.

4-9- مشاغل در دستگاه های دولتی تخصصی شود و استخدام فارغ التحصیلان رشته های تحصیلی دانشگاهی در رسته های شغلی مرتبط، انجام شود.

4-10- ورود به خدمات دولتی با مدارک تحصیلی غیردانشگاهی، لغو گردد و موارد مستثنی، مشخص شود.

4-11- نظام برداخت برای دستگاههای ستادی دولت، از امتیازات ویژه ای برخوردار باشد تا امکان جذب بهترین متخصصان، مبتکرین و نوآوران در بخش دولتی فراهم شود.

4-12- مشاغل کارشناسی و ستادی همانند اعصابی هیأت علمی دانشگاهها از رتبه های تخصصی مختلفی برخوردار باشند، تا صمن تقویت انگیزه و قاعده مند نمودن مسیر ارتقای شغلی آنان، امور دولت توسعه بهترین ها انجام و مدیریت شود.

4-13- برای استخدام به هر شکل در بخش دولتی، احرار حدائق های علمی و تخصصی الزامي گردد.

5- سیاستهای اجرایی برنامه آموزش و بهسازی نیروی انسانی:

5-1- برنامه آموزش کارکنان دولت با هدف افزایش و به هنگام نمودن دانش، بینش و مهارت، همراه با انگیزش لازم، تدوین شود.

5-2- صلاحیت مؤسسات آموزشی غیردولتی برای اجرای بخشی از آموزش های کارکنان دولت مشخص شود.

5-3- از تبدیل دستگاههای دولتی به محلی برای کسب مدارج دانشگاهی، از طریق استفاده از امکانات دولتی، اجتناب شود.

5-4- مدیران عالی و اجرایی کشور در سطوح مختلف، باید از آموزش های موردنیاز در چهارچوب نظام آموزش کارکنان دولت برخوردار گردد.

5- در نظام ارزشیابی کارکنان دولت، معیار رضایتمندی مردم، ارباب رجوع، مدیر و همکاران ملحوظ گردد.

6- سیاستهای اجرایی برنامه اصلاح فرآیندها، روش های انجام کار و توسعه فن آوری اداری:

6-1- نظام های مکانیزه در دستگاههای اجرایی با هدف تسریع، تسهیل، دقت و ارتقای سطح کیفیت طراحی و توسعه یابد و به تدریج رویه ها و شیوه های انجام کار خودکار گردد.

6-2- نظم و انصباط اداری در رفتار و عملکرد مقامات، مدیران و کارکنان دستگاههای دولتی تقویت گردد و دستگاههای اجرایی کشور با توجه به این معیار و سایر معیارهای پیش گفته، مورد ارزیابی قرار گیرند.

6-3- استفاده و به کارگیری فنون و روشهای نوین در دستگاههای دولتی با اولویت پیگیری شود و برای ترغیب دستگاههای دولتی نسبت به اینگونه اقدامات، سازوکارهای تشويقي و انگيزشي لازم پیش بیني شود.

6-4- برای تحول در نظام اداری کشور از دیدگاه و تجربیات متخصصان داخل و خارج استفاده گردد و تجربه های موفق کشورها اخذ، منتشر و موارد مطلوب و مناسب مورد بهره برداری قرار گیرد.

7- سیاستهای اجرایی برنامه ارتقاء و حفظ کرامت مردم در نظام اداری:

7-1- خدمات قابل ارائه به مردم، شفاف و مراحل انجام آن مشخص، زمانمند و با تضمین سطح کیفیت مطلوب طراحی و به اطلاع آنان رسانده شود.

7-2- اصل در نظام اداری کشور، جلب رضایت شهروندان و ارباب رجوع است. در موارد تضاد منافع، جلب و رعایت منفعت مردم ملاک عمل است. دستگاههای اجرایی خدمتگار و پاسخگو به مردم هستند و در قبال خسارates احتمالی وارد به مردم، مسئول و حیران کننده می باشند.

7-3- تداوم خدمت و ارتقای کارکنان دولت، منوط به رضایتمندی مردم و ارباب رجوع است. مقررات استخدامی کارکنان دولت براساس این راهبرد، اصلاح و بازنگری شود.

7-4- در انجام خدمات، اصل بر اعتماد به مردم است. در موارد تخلف، با قاطعیت رفتار و برخورد شود.

7-5- ارائه خدمات دولتی به مردم نباید در گرو یکدیگر قرار گیرد. دستگاههای دولتی انجام وظایف را به تحقق وظایف دیگر دستگاهها موكول ننمایند.

7-6- مدیران و کارکنانی که بيشترین سطح رضایتمندی و كیفیت خدمات را برای مردم و مراجعن فراهم می کنند، مورد شناسایی، تقدير و تشويق قرار گيرند.

7-7- نظام اطلاع رسانی خدمات دولتی به صورتی سهل و آسان طراحی شود که مردم بتوانند به طرق مختلف به اطلاعات مورد نیاز خود از نظام اداری کشور، دسترسی داشته باشند.

7-8- با پديده مذموم فساد اداري و انواع مصاديق آن، برخورد قاطع شود و مقررات مناسب در ارتباط با جلوگيري و مبارزه با آن، تدوين گردد.

7-9- سازوکارهای مناسب برای كسب پيشنهادهای مردم و ارباب رجوع و استفاده از آنها، پیش بیني شود و به طور منظم سطح رضایتمندی آنان از خدمات دولتی، مورد ارزیابی قرار گیرد.